קא א ב מיי' פ"ט מהל' ק"פ הל' ה: קב ג מיי' פי"ב מהלכות פרה אדומה הל' ס: קג ד מיי' פ"ט מהל' ק"פ הלכה ב: קד ה מיי' שם הל' ה: קה ו מיי' פ"ח מהל' תפלה הלכה ז סמג עשין יט טור"ע ח"ח סי' נה סעיף יג: קו ז מיי' (פ"ע) [מו] מהל' כלאים כ"ט הל' א טור"ע (סעיף 1) סימן קל"ט סעיף כד: קז ח מיי' פי"ד מהל' מחוסרי כפרה הלכה ב: קח ט מיי' פ"ו מהל' נזירות הלכה ז:

[זע"ש תוס' שבת כ. ד"ה מעמד]

[שבת ד.]

[זכריה יב.]

[זכריה קו:

[ע"ל ומרפו

[זכריה לח:

[פי' פוסקים יבמות ז: ד"ה זה נכנס כו']

גליון השס

גמרא גנין ועליות. עי' מכות יב ע"א תד"ה אין. ובמהרש"א שם ובמהרש"ל שם פי"ד ה"ל מהל' שגגות:

הוצאה כתיב ביה כשבת. פי' אל יצא איש ממקומו והייט אל יוציא דהא תחומים דרבנן ואפילו למ"ד תחומין דאורייתא הייט מדשני ולא כתב אל יוציא אבל לדידיה נמי קרא בהוצאה מיירי כדמשמע סוף פ"ק דעירובין (דף יז:) דאפי' רבי חייא לוקין על תחומין דבר תורה פי' מאל יצא ופריך לא שייכן לאוכרא מיתה ב"ד הוא משמע דלהוצאה נמי אתא וא"ת דברים הזורק (שבת לו:) דריש הוצאה מיוכלת העם מהבית ואומר ר"י דאילמרין חד להוצאה דעני וחד להוצאה דבעל הבית ומשום דהוצאה מלאכה גרוע היא אילמרין למיכתב בתרוייהו ולהכי השיב להו נמי ברים מסכת שבת (דף כ:) בתרתי לפי שכתובות בשני מקראות ומסיק אבות מאי ניהו יציאות יציאות מרתי הוון*:

בנגרין. אומר ר"י דלאו דוקא עגרין אלא שיהיו תוך ג' לקרקע דאפי' לרבנן *דר"ע דליה להו קלטה כמו שהוכחה למיל בזורק במעביר תוך ג' מודו הכי אמרינן בהמוציא יין (שם דף פ:) אמר רבא הוציא חצי גרוגרת והניחה וחזר והוציא חצי אחרת דרך עליה חייב ופריך והא אמר רבא תוך שלשה לרבנן גריך הכתה על גבי משהו ומשני לא קשיא כאן בזורק כאן במעביר ולאו דוקא נקט התם דרך עליה דהוא הדין שלא דרך עליה תוך ג' אלא נקט דרך עליה דהשתא לא גריך שיהא תוך ג' רק שיהא תוך ג' דגרוגרת מיחייב ואם תאמר אכתי היאך דאשונים מטמא הא בשבת לא הוא הוא הוצאה כענין זה אחיל ואגב הפר ביד האחרונים שבפנים כדמוכח בהמלינא (שם דף לח:) וי"ל דהכא מיירי שכל הפר חוץ לחומת העזרה ואפילו למאן דאמר התם אגב כלי שמיה אגב הא"מ כלי שיש לו תוך דאינו חייב אם הוציא מקצתו שע"י מה שבפנים יכול להביאו מבפנים אבל ע"י משיכת המוץ לא היו יכולים האחרונים להביאו אלא:

וכן לתפלה. פי' בקונטרס לענין לירוף ואין נראה דבאלו נאמרין (סוטה דף לח:) משמע סוגיא דגמרא דהלכה כר' יהושע בן לוי דאמר אפי' מחילה של ברזל אינה מפסקת ובפרק כל נגות (עירובין נב:) משמע שהמא דגמרא דמחילה מפסקת לעירוף דקאמר מ' בקטנה ואחד בגדולה אין מצטרפין, ולענין שופר ומגילה נמי לא מלית לפרש דתנן בהדיא בפ' ראוהו ב"ד (ר"ה דף כז: ושם) היה עובר לאחורי בית הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר או מגילה אם טוען לבו ילא וגראה לר"ת דהכא מיירי לענין לענות יחיד קדושה ויהא שמיה רבא מבכך דאין מחילה מפסקת לריב"ל ולרב יהודה מפסקת כיון דהוי דבר שצריך עשרה וכי היכי דלא מצטרף לא נפיק ידי חובה אבל שופר לא בעי עשרה: **לא** נתקדשה שער ניקטר. וא"ת אם כן בשערי עזרה נופה ליפלוג כאן בשער ניקטר כאן בשאר שערים וי"ל דמתניתין בפסח קאי שאינו נפסל אלא חוץ לחומת ירושלים:

החלונות ועובי החומה כלפנים. בפ"ב דשבועות (דף פו:) פליגי כילד מהלכים שתי תוולות שהיו מקדשין בהם חד אמר זו כנגד זו וחד אמר זו אחר זו משמע התם דמבפנים היו מהלכין דפריך בשלמא למאן דאמר זו אחר זו אמטו להכי פנימית נאכלת שכבר קדשה ראשונה אלא למאן דאמר כו' ולא מבחוץ היו מהלכין היכי קאמר דקדשה ראשונה דקאמר התם למאן דאמר זו כנגד זו פנימית הך דמקרבה לחומה אע"פ מבפנים היו מהלכים קרי לה פנימית שהיא לגד חוץ ירושלים מפני שהיתה בין ב"ד ובין החומה אי נמי דמקרבה לחומת עזרה קאמר והא דקתני הכא שנתקדשה עובי החומה הקידוש היה אלו בדעת ב"ד, קדשה שפיר עובי החומה, ואלטא אי נמי למאן דמסקינן בגמרא עובי החומה ואלו אינו יכולים ליגע ולקדש: לא

מחבורה לחבורה מנין דתניא ולא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה" אין לי אלא מבית לבית, מחבורה לחבורה מנין ת"ל חוצה-חוץ לאבילתו א"ר אמי המוציא בשר פסח מחבורה לחבורה אינו חייב עד שיניח הוצאה כתיב ביה בשבת מה שבת עד דעבד עקירה והנחה אף ה"נ עד דעבד עקירה והנחה מתיב רבי אבא בר ממל *היו סובלים אותן במטות, הראשונים יצאו חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו: הראשונים מטמאין בגדים והאחרונים אין מטמאין בגדים והא לא נח? הוא מותיב לה והוא מפרק לה בגנרין: **מתני'** אבר שיצא מקצתו חוצה שמגיע לעצם וקולף עד שמגיע לפרק וחותך, ובמוקדשין קוצץ בקופיץ שאין בו משום שבירת העצם. מן האגף ולפנים כלפנים, מן האגף ולחוץ כלחוץ, *החלונות ועובי החומה כלפנים: **גמ'** אמר רב יהודה אמר רב יוכן לתפלה, ופליגא דריב"ל *דא"ר יהושע בן לוי אפילו מחצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים". הא גופא קשיא אמרת מן האגף ולפנים כלפנים הא אגף עצמו כלחוץ, אימא סיפא מן האגף ולחוץ כלחוץ הא אגף עצמו כלפנים? לא קשיא כאן בשערי עזרה כאן בשערי ירושלים דאמר רבי שמואל בר רב יצחק מפני מה לא נתקדשה שעריו ירושלים מפני שמצורעין מגינין תחתיהן: בחומה מפני הרחמה ובגשמים מפני הגשמים; ואמר רבי שמואל בר רב יצחק מפני מה לא נתקדשה שער ניקנור *מפני שמצורעין עומדין שם ומכניסין בהונות ידם: החלונות ועובי החומה וכו': אמר רב גנין ועליות לא נתקדשו, איני והאמר רב משום רבי חייא בר אבא והלילא פקע אינרא מאי

*מחבורה לחבורה מנין (ב' פסחים ל"ב ריש אחר) מבואר באות תתיה

*באות תתיה מחבור אחרת

*בפרק ר' יהושע

*בפרק ר' יהושע

*בפרק ר' יהושע